CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI

Svetlana Grinberg în fruntea echipei sovietice

Lotul masculin al R. D. Germane

Examenele din școli și universități ca și preocupările profesionale au reținut pe mulți dintre fruntașii tenisului de masă sovietic să facă deplasarea la București pentru a lua startul în campionatele internaționale ale României. Nu se poate spune însă că mica noastră delegație nu cuprinde și nume consacrate. Svetlana Grinberg este nu numai una dintre cele mai bune jucătoare din U.R.S.S. dar și de pe continent. Locul doi ocupat de ea la proba de simplu a campionatelor europene din 1966 ca și contribuția ei efectivă la calificarea reprezentativei U.R.S.S. în finala „Cupei Corbillon" de la ultima ediție a mondialelor de la Stockholm, vorbesc de la sine despre calitățile deosebite ale Svetlanei Grinberg. În prezent, ea se află într-o formă bună deși examenele la institutul de medicină au solicitat-o serios în ultimul timp. Svetlana este bucuroasă că evoluează din nou la București și speră să înregistreze rezultate care să o situeze pe primul plan al întrecerilor.

Vor mai face deplasarea Sonia Avetisian (18 ani), debutantă în concursurile de mare anvergură, iar la băieți Gomoscov (locul V în clasamentul mondial), tînărul Eglitis — cîștigătorul „Criteriului european de juniori" și Jorlenko.

În compania atîtor jucători valoroși care și-au anunțat prezența la București, sperăm ca sportivii sovietici să aibă o comportare bună, să lase o impresie excelentă iubitorilor de sport din capitala României.

Corespondențe de la Moscova și Berlin

Aleksei PATRIKEEV
redactor la ziarul „Sovietski sport"

Dacă pe jucătoarele din R.D. Germană, publicul nostru va avea ocazia să le vadă ceva mai devreme, cu prilejul partidei Progresul — Aussenhandel Berlin, de joi, și deci, va putea aprecia posibilitățile lor pentru internaționale, jucătorii nu vor evolua decît în cadrul acestei competiții. Cine sînt? Să dăm cuvîntul lui WERNER RUTTKUS, redactor la „Deutsche Sportecho" din Berlin, pentru a vi-i prezenta. *Siegfried Lemke:* deține 17 titluri de campion al țării sale, iar în 1965 a cîștigat titlul de campion internațional al Poloniei. Doi ani mai tîrziu, el s-a clasat pe locul III în campionatele internaționale ale Austriei. *Wolfgang Vater:* a debutat în 1957 și a fost campion internațional de dublu băieți al Poloniei, obținînd și două locuri II la „Criteriul european de juniori" — 1966, Szombathely. Și *Manfred Ullrich* a realizat la Szombathely aceeași performanță ca și Vater, el fiind și de două ori campion de juniori al R.D.G.

ÎN PREAJMA MECIULUI PROGRESUL — AUSSENHANDEL BERLIN

„Cred că scorul va fi 5-4!" Dar pentru cine?

— Opiniile antrenorului N. Angelescu —

Unul dintre cele mai importante examene ale tenisului nostru de masă din acest an va fi susținut joi, după-amiază, în sala Floreasca (de la ora 17,30): echipa feminină Progresul București, deținătoare a trofeului „Cupa campionilor europeni", va primi replica formației campioane a R. D. Germane, Aussenhandel Berlin. Meciul contează ca semifinală a actualei ediții a „C.C.E.". Sîntem în măsură să oferim cititorilor noștri ultimele vești privind pe sportivele românce. Datele respective ne-au fost furnizate de antrenorul echipei Progresul, prof. Nicolae Angelescu, cu care am avut o convorbire.

— Care este stadiul de pregătire a elevelor dv.?

— Începute încă de astătoamnă, antrenamentele celor patru jucătoare — Maria Alexandru, Carmen Crișan, Victoria Babiciuc și Doina Zaharia — au continuat și după începerea noului an. Mai mult chiar, de vreo săptămînă, primele noastre echipiere s-au pregătit — în sala Floreasca — împreună cu jucătoarele iugoslave, precum și cu cei mai buni băieți de la noi.

— Prin urmare, nu aveți nimic de reproșat în privința pregătirilor?

— Și da, și nu!

— Făceți-ne să înțelegem pe deplin ceea ce vreți să spuneți!

— M-am gîndit, în primul rînd, la unele greutăți pe care le-am întîmpinat pe parcursul pregătirilor. De pildă, Carmen Crișan a fost nevoită să facă naveta București — Oradea și, desigur, aceasta a avut repercusiuni asupra continuității în instruire. De asemenea, Victoria Babiciuc, din cauza unei nașteri, a trebuit să întrerupă vreo cinci luni antrenamentul, iar Maria Alexandru, fiind suferindă în ultima vreme, a făcut o pauză de cîteva zile. Vorbesc numai despre cele trei titulare cu care ne vom prezenta joi. Totuși, trecînd peste toate aceste neajunsuri, noi manifestăm optimism. Și această stare

MARIA ALEXANDRU — Foto: N. AUREL

de spirit nu este întîmplătoare. Ultimele lecții s-au desfășurat în condiții foarte bune, iar sportivele s-au arătat în dispoziție de joc. Maria Alexandru și Victoria Babiciuc marchează o revenire, iar Carmen Crișan este într-o creștere valorică evidentă.

— Dar despre jucătoarele de la Aussenhandel ce părere aveți?

— Adversarele noastre, și mai ales Doris Hovestdat și Gabriele Geissler, ne sînt foarte binecunoscute, ele fiind protagoniste în numeroase competiții internaționale.

— Așadar, întîlnirea de joi se anunță dificilă!

— Chiar extrem de dificilă. Opiniez pentru un scor de 5-4!

— Pentru Progresul, fără îndoială?

— Așa am dori. Am socotit că Maria Alexandru poate realiza trei victorii, iar Carmen Crișan are cele mai mari șanse să cîștige la mezina formației oaspe, Marita Nylhof. Dacă previziunile se vor adeveri, rămîne de văzut cum vom obține cel de-al cincilea punct. Nu este de neglijat nici aportul pe care are posibilitatea să-l aducă și Victoria Babiciuc.

Constantin COMARNISCHI

Activitatea la zi

Duminică a avut loc în sala Floreasca ultima etapă a întrecerilor pe Capitală din cadrul „Cupei F.R.H.". Partidele au fost urmărite cu un viu interes. În special, a plăcut meciul feminin dintre primele două clasate, Rapid și Confecția, care avea să desemneze echipa participantă la turneul final pe țară. Jocul variat, dinamic, cu contraatacuri rapide, multitudinea de procedee tehnice și tactice folosite de ambele formații, evoluția strînsă a scorului au contribuit la reușita spectacolului. Rapidistele, mai calme și mai precise în aruncările la poartă, au cîștigat cu 21—16 (12—9) calificîndu-se pentru turneul final de la Tg. Mureș.

Alte rezultate: Universitatea — Voința (f) 34—7 (16—3), Rapid — Institutul de construcții (m) 32—23 (12—12), Rafinăria Teleajen — Universitatea (m) 12—23 (4—12), Confecția — Rapid (f) 16—21 (9—12), Steaua — Voința (m) 29—17 (12—8), Recolta — Politehnica (m) 25—32 (11—20), I.C.F. — A.S.E. (f) 16—4 (10—2).

RODICA VIȘAN

La Brașov au luat sfîrșit întrecerile primei serii a echipelor participante în „Cupa F.R.H.". Iată rezultatele înregistrate în ultimele două etape (băieți): Tractorul — Dinamo 18—24; Colorom Codlea — Metalul C. Mică 18—12; Chimia Făgăraș — Metalul C. Mică 11—15; Tractorul Brașov — Colorom Codlea 26—31; (feminin): Liceul 2 Brașov — Voința Sighișoara 16—13; Măgura Codlea — Școala sportivă Brașov 10—4; Liceul 2 — Viitorul Bod 8—8; Voința Sighișoara — Rulmentul Brașov 7—19. Pe primul loc în cele două grupe s-au clasat Dinamo Brașov (m) și Rulmentul Brașov (f) care se vor întrece cu cîștigătoarele grupei de la Sibiu pentru desemnarea campioanei regionale.

VIRGIL POPOVICI, coresp.

Sîmbătă și duminică, în sala clubului Electroputere, s-au disputat ultimele jocuri din cadrul „Cupei F.R.H.". Competiția a angrenat 31 de echipe, jocurile fiind de un bun nivel tehnic, superior edițiilor precedente. La seniori, confirmînd forma bună în care se află, Școala sportivă nr. 1 a reușit să învingă formația Electroputere cu 16—14. În continuare, s-au întîlnit într-un joc decisiv pentru desemnarea primului loc la senioare Școala sportivă nr. 1 cu Universitatea II. Net superioare din punct de vedere tehnic și tactic elevele Școlii sportive au cîștigat detașat cu 12—6 (7—4).

V. POPOVICI, coresp.

Cîteva dintre cele mai bune patinatoare din Brașov sînt reunite în această imagine (de la stînga): Marinela Ciubucă, Marianne Klöckner, Alexandrina David, Sabina Moores, Luminița Ancuța și Oltea Stoian
Foto: GH. CORCODEL

PE LUCIUL GHEȚII

Patinoarul artificial al asociației sportive Petrolul Brașov, împodobit sărbătorește și iluminat „a giorno", a găzduit un atractiv carnaval pe gheață, care s-a bucurat de un deosebit succes de participare și de public. După defilarea celor peste 50 de măști, a urmat un reușit program demonstrativ, la care și-au dat contribuția copiii din grupa de pregătire a centrului de inițiere, de sub conducerea instructorului Theo Cristiani, precum și întreaga secție de performanță a Petrolului. S-au remarcat în special evoluțiile proaspătului campion republican de juniori Dezideriu Czeisner, a tinerei Marianne Klöckner, ca și a perechii Marinela Ciubucă — Carol Hertl.

C. GRUIA, coresp. principal

★ ★ ★

În Capitală, continuă întrecerile fazei regionale a campionatului republican de patinaj artistic pentru copii și juniori mici. Iată clasamentele, după disputarea figurilor obligatorii:

BĂIEȚI. **Începători:** 1. Cătălin Ioniță (Șc. sp. 2) 23,4 p; 2. Ioszef Papp (Șc. sp. 2) 11,8 p; 3. Sergiu Sprînceană (I.C.F.) 11,2 p; 4. Adrian Georgescu (Șc. sp. 2) 10,4 p. **Copii II:** 1. Dan Tudoraș (Constructorul) 29,9 p. **Copii I:** 1. Mircea Ion (Șc. sp. 2) 129,6 p; 2. Călin Tulpan (Din.) 118,5 p. **Juniori II:** 1. Dan Panait (Constr.) 95,8 p; 2. Paul Dragomir (Constr.) 91,7 p; 3. Lucian Cozia (Constr.) 91,7 p.

FETE. **Începătoare:** 1. Olivia Batti (Dinamo) 36,6 p; 2. Cornelia Ghișerel (Șc. sp. 2) 27,5; 3. Monica Chiorpec (Din.) 24,4 p; 4. Emilia Țibula (Din.) 20,2 p; 5. Moise Liliana (Șc. sp. 2) 20,0 p. **Copii II:** 1. Cristina Nicolau (Șc. sp. 2) 63,1 p; 2. Cornelia Picu (Șc. sp. 2) 58,2 p; 3. Mirela Goleanu (Din.) 53,7 p; 4. Cornelia Birjega (Din.) 47,4 p. **Copii I:** 1. Gabriela Voica (Din.) 105,1 p; 2. Elena Stanciu (Constr.) 100,9 p; 3. Sorina Sfetcu (Din.) 80,8 p; 4. Gabriela Ion (Șc. sp. 2). **Junioare II:** 1. Adriana Preda (Constr.) 141,0 p; 2. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 139,0 p; 3. Gabriela Cosmaciuc (Din.) 127,0 p; 4. Sanda Petrescu (Șc. sp. 2) 83,7 p; 5. Monica Saulea (Șc. sp. 2) 75,3 p. Vineri după-amiază se dispută figurile libere.

PE MARGINEA UNUI RĂSPUNS AL F. R. HALTERE

Dacă nici acum nu am fost înțeleși...

La sfîrșitul lunii noiembrie 1967 a avut loc campionatul republican de haltere pe echipe, încheiat cu victoria surprinzătoare a C.S.M. Cluj. Ziarul nostru a criticat atunci formula de desfășurare a respectivei competiții. **Fără a ne îndoi o singură clipă de necesitatea utilizării probelor atletice în pregătirea halterofililor,** noi ne manifestam dezacordul față de **introducerea acestora într-un campionat al țării.**

În definitiv, pregătirea sportivă este efectuată în vederea participării la concursuri, și nicidecum invers. De altfel, în antrenamente, halterofilii mai practică și exerciții din alte sporturi (gimnastică, fotbal, baschet etc), fără însă a fi introduse și acestea în campionate. De asemenea, atleții folosesc pe scară largă exerciții de haltere în antrenamente, însă campionii sînt desemnați numai prin întreceri și probe atletice, fără a se totaliza și rezultatele obținute la haltere. Spre exemplu, săritorul de triplu-salt Nicolae Mărășescu era foarte bun la haltere, superior chiar lui Șerban Ciochină! Dacă la campionate s-ar fi adunat și rezultatul său de la haltere, tricoul i-ar fi aparținut fără putință de tăgadă. Așa însă...

Ne amintim că, în anii trecuți, s-au mai făcut „experiențe" și în campionatele de rugby și handbal. Ele au fost însă sortite eșecului și abandonate pînă în cele din urmă. Era și normal, dacă ne gîndim că astfel de prevederi sui-generis nu sînt conforme cu regulamentele internaționale. Or, formula de disputare a concursurilor interne trebuie să fie identică cu aceea din orice confruntare internațională, în caz contrar, în aceste ocazii, sportivii noștri ar porni handicapați încă din start.

Afirmam (și o repetăm) că **titlul de campion** — fie la individual, fie la echipe — **trebuie să fie atribuit numai în urma trecerii unor probe specifice sportului la care se dispută campionatul.** În cazul introducerii unor probe atletice într-un concurs de haltere, cu „drept de vot" în stabilirea clasamentului, campionatul de haltere devine de fapt **campionat de haltere + atletism.** Dacă întrecerile din noiembrie trecut se desfășurau sub această titulatură nu aveam nimic de obiectat.

Zilele trecute, Federația de haltere ne-a remis răspunsul așteptat. Prima parte cuprinde o argumentare a utilității pregătirii atletice a halterofililor, pe care noi nici nu am contestat-o și cu care sîntem întru totul de acord. Mai apropiat de subiect ni s-a părut capitolul: „De ce s-a întreținut acest regulament la un campionat republican și nu la alt concurs?", situat în finalul scrisorii F.R.H. Să redăm un fragment. **„...Cu toate că noua orientare** (introducerea exercițiilor atletice în pregătire) **a fost adoptată de federație și inclusă în orientarea metodică trimisă tuturor secțiilor de haltere din țară încă de la începutul anului 1965, acest lucru nu a fost îmbrățișat de toți antrenorii, neglijîndu-se astfel aceste exerciții, care, pentru majoritatea halterofililor fruntași din lume constituie 50 la sută din exercițiile efectuate în antrenament. În această situație, Biroul federal și colegiul de antrenori au hotărît introducerea în campionatul pe echipe a exercițiilor atletice, în urma consfătuirii pe țară a antrenorilor de haltere, organizată la 31 mai 1966 la Cluj, unde s-a ajuns în unanimitate la această concluzie".**

După cum se vede, nici de aici nu reiese o explicație clară, un răspuns precis la propria întrebare, pusă în titlul capitolului. S-ar putea bănui că unica motivare a introducerii probelor atletice tocmai la acel campionat național, este că... așa au hotărît biroul federal și colegiul de antrenori!

Credem că singurele rînduri într-adevăr „la chestiune" sînt cele ale ultimului paragraf: **„Fără discuție că noul regulament poate suporta o serie de îmbunătățiri pe care practica le cere, în așa fel încît regulamentul să constituie un mijloc eficace de îmbunătățire a performanțelor în acest sport, în care continuăm să ne aflăm încă departe de rezultatele obținute pe plan internațional".**

Dorim, ca și opinia publică de altfel, să aflăm cît mai curînd despre **„îmbunătățirile cerute de practică".** Și, în special, despre rezultatele apropiate de nivelul internațional.

Adrian IONESCU

Administrația Asigurărilor de Stat pune la dispoziția sportivilor (ca și a altor persoane) între 16 și 70 de ani o măsură utilă de prevedere:

Asigurarea de accidente

Încheierea unei astfel de asigurări oferă posibilitatea compensării pierderilor materiale ocazionate de urmările unor accidente ce pot avea loc în activitatea sportivă (competiții, concursuri, antrenamente), la domiciliu, pe stradă, la odihnă etc.

Prima de asigurare este convenabilă. Astfel, la o asigurare de accidente cu sume asigurate de 10 000 lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală și

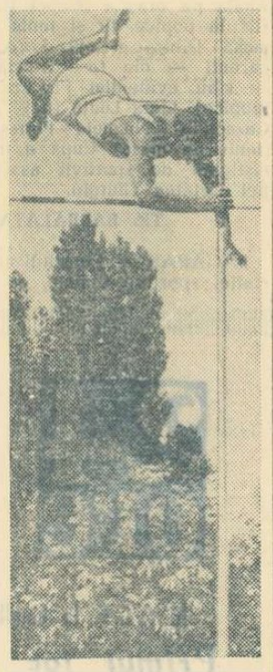

5 000 de lei pentru cazul de deces se plătește o primă de numai 12 lei pe durata de 3 sau 6 luni, în funcție de sportul practicat și de profesia de bază.

Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, responsabilii cu munca ADAS din întreprinderi, instituții, cluburi sau asociații sportive, agenții de asigurare și lucrătorii inspectoratelor ADAS stau la dispoziția celor interesați.

Aparat ajutător pentru volei

Continuînd să punem coloanele ziarului nostru la dispoziția tuturor celor care vor să contribuie, prin sugestiile și ideile lor, la progresul sportului, publicăm astăzi un articol semnat de prof. Pavel Brașoveanu, referitor la îmbunătățirea metodelor de antrenament în volei.

În dorința de a spori eficiența lucrului în antrenamentele de volei cu juniorii clubului sportiv Steaua și ai Școlii sportive nr. 1 din București, de a îmbogăți mijloacele de pregătire și de a mări densitatea lecției de antrenament, am conceput un aparat ajutător cu care se ameliorează viteza de deplasare specifică și viteza de acțiune a jucătorilor.

Astfel, aparatul ajutător complet construit, sau numai un braț al lui, poate fi folosit la executarea repetată și variată ca ritm a unor procedee tehnice de efectuare a preluării, a atacului sau blocajului.

Brațul aparatului ajutător, într-una din utilizările sale de la antrenamente

Aparatul este compus dintr-un cadru solid, de care se prind două brațe, formate fiecare din două țevi, în interiorul cărora culisează (alunecă) cîte o țeavă mai subțire, fixată cu un șurub, la capătul unui arc flexibil, de țeava mai groasă. În extremitatea cealaltă a țevii subțiri, într-un căuș, se prinde mingea cu ajutorul a două curele.

În antrenamentele speciale pentru preluare, dublaj, autodublaj, blocaj individual etc. se poate folosi numai un singur braț al acestui aparat. El poate ajuta considerabil la mărirea densității lucrului în antrenamente, la ridicarea gradului de efort cerut sportivilor noștri.

Folosind, în antrenamentele cu juniorii de care mă ocup, unul din brațele aparatului, pentru exerciții cu repetări la preluare, diferite procedee tehnice pe zonele 1, 6 și 5 (fiecare sportiv avînd sarcini stabilite pe o anumită zonă și asemănătoare cu cele din cadrul jocului) și luînd apoi în observație reacția organismului față de efort (frecvența circulatorie) pe timp de trei săptămîni, respectiv 8 antrenamente cu 23 de sportivi de vîrstă între 15—17 ani, am constatat ameliorări însemnate privitoare la: — viteza de deplasare

— viteza de acțiune

— capacitatea de adaptare a organismului la efortul specific acțiunilor jucătorului din linia a II-a, în condițiile efectuării a 20 de preluări urmate de plonjon lateral, alternativ stînga-dreapta, în spațiul corespunzător a două zone (6+1) și (6+5) din terenul de volei, în timp de 90 de secunde.

Un exemplu poate fi edificator: sportivului Mihail Ionici, la primul antrenament cu folosirea aparatului ajutător, cînd a efectuat cîte două serii a 20 de preluări, urmate de plonjoane laterale, i-am înregistrat valorile pulsului, ale timpului de revenire a organismului la starea inițială (de la încălzire) și timpii necesari pentru executarea celor 20 de plonjoane. La al nouălea antrenament asemănător, am înregistrat valori ce indicau ameliorări ale timpului de executare a celor 20 de preluări, adică 84 de secunde în loc de 90 secunde și scăderea pulsului după execuție, adică 128 de bătăi pe minut, în loc de 152, cît înregistrasem la antrenamentul inițial.

Folosind temporar acest aparat ajutător, profesorii Ștefania Bogea, Marinel Oancea și Sandi Chiriță s-au declarat mulțumiți de rezultatele înregistrate în antrenamentele cu elevii și elevele ce-i au în pregătire.

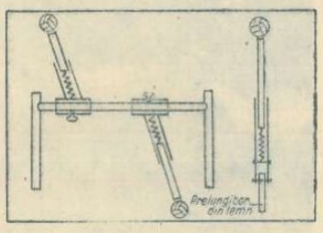

Schița proiectului complet al aparatului ajutător (stînga) și aceea a singurului braț folosit deocamdată (dreapta)

POVESTIRE DIN DOROHOI

Mai mare, dar aproape tot atît de pierdut printre dealuri și drumuri prăfoase ca Darabanii, așezați mai la nord, Dorohoiul a intrat în circuitul semifolcloric prin snoavele atribuite odinioară rabinului din Buhuși. În serialul său șugubăț, acesta obișnuia să facă și cîte o ispravă prin preajma Dorohoiului, asemuindu-l, uneori, nu se știe pentru ce, cu Londra.

Și iată că după o îndelungată acalmie anecdotică, Dorohoiul reintră în folclor, de astă dată în cel sportiv, prin echipa sa de baschet feminin. Nu ne îngăduim a-l asemui Londrei în această ipostază, dar comparația cu Bucureștiul se poate face cu dezinvoltură și nu în favoarea Capitalei. Anul trecut, în finala „Cupei României", echipa feminină de baschet a Dorohoiului a ocupat locul 3 (trei) după ce eliminase Politehnica București și încă alte două echipe din divizia A (Mureșul Tg. Mureș și Universitatea Cluj).

Faptul e de domeniul paradoxului. Căci, după cum se știe, Dorohoiul n-a excelat niciodată prin foarte bune echipe de baschet. Nu a avut mari echipe de fotbal și nu era cunoscut ca un centru voleibalistic. Dorohoiul a fost ani de-a rîndul un oraș de amatori de sport, dar nu de campioni.

Tradiția aceasta a fost însă brusc întreruptă de profesorul Ilarion Mandache — unul din acei antrenori dotați cu harul de a depista tinere talente. Și talentele n-au întîrziat să se ivească. În patru ani echipa a ajuns în fruntea categoriei B și se pregătește să promoveze în A.

Mica istorie a micii echipe de eleve nu se încheie însă aci. Ea electrizează pe suporterii dorohoieni care vin la meciurile de baschet ca la barajele de fotbal fiind gata să atîrne sacii de plasă ai echipei favorite nu de inele de fier ci de adevărate aureole. Dorohoiul are, deci așa cum n-ar fi visat niciodată:

1. Un foarte bun antrenor de baschet.

2. O echipă finalistă în „Cupa României"

3. Cîteva mii de suporteri entuziaști.

...Dar nu are, pentru antrenamentele echipei, decît o sală de clasă de dimensiunea unei sufragerii, unde în loc de scaune și vitrine cu linguriță, s-au instalat coșurile.

...Nu are altă posibilitate, pentru a susține meciurile în sezon friguros, decît deplasarea la Suceava. O deplasare costă 3 300 lei. Asta face în doi ani „de divizie" și optsprezece meciuri aproape 60.000 de lei.

Adică, prețul unei modeste și provizorii săli de antrenament.

— Dar, de fapt —

Povestirea de față, lipsită de caracter epic, nu e lipsită și de (păstrînd proporțiile) caracter dramatic.

Construcția unei săli de sport la Dorohoi nu se poate rezolva nici prin memorii, nici prin pamflete gazetărești.

Ea ține de un domeniu greu abordabil, uneori misterios, adesea de neclintit — acela al investițiilor.

E adevărat că, pentru început s-ar putea, depășind cîteva sute de bariere birocratice, ca banii irosiți în deplasări să fie investiți în grinzi, cărămizi, stelaje, carton gudronat.

S-ar putea cere concursul întreprinderilor dorohoiene.

S-ar putea pune primul stîlp și ultima foaie de tablă a acoperișului cu concursul miilor de suporteri cărora „microbul" baschetului le dă o stare permanentă de febră creatoare.

Și s-ar mai putea, în sfîrșit, respecta și aplica legea care însărcinează organizațiile de masă cu asigurarea mijloacelor necesare desfășurării activității sportive, subliniind obligația Ministerului Învățămîntului de a construi săli de sport în școli.

Și poate că un animator al sportului local la fel de energic și perseverent ca profesorul Ilarion Mandache, ținînd seama de toate aceste posibilități și imaginînd încă multe altele, să reușească. Pentru că pare mai puțin greu (în ciuda sutelor de bariere mai sus pomenite) și mai puțin paradoxal (în ciuda vetoului investițiilor) să se ridice o sală de antrenamente (nu un Palat al sporturilor) la Dorohoi, decît să se creeze în patru ani o echipă locală feminină finalistă pe țară.

Iar echipa există.

Camil BACIU